

L'Aparador

BIOGRAFIA

Robert SKIDELSKY
John Maynard Keynes
 RBA, 2013, 1.366 p.,
 29,90 €

L'any 1970, Robert Skidelsky es va comprometre amb l'editor Macmillan a escriure una biografia, en un sol volum, del més gran economista del segle xx, John Maynard Keynes (1883-1946). Per circumstàncies ben diverses, algunes d'elles prou curioses, que s'expliquen en el pròleg del llibre, Skidelsky va tardar trenta anys a culminar la biografia, que va sortir en tres volums molt espaiats en el temps. Finalment, l'any 2003, es va decidir a resumir i a compactar aquells tres volums en un de sol, que és el que ara apareix en traducció castellana. El resultat és una extraordinària biografia, excepcionalment ben escrita, d'un economista les teories del qual, com afirma Paul Krugman, «mai no han estat tan rellevants com ara» i del qual Robert Skidelsky «continua sent el biògraf i el defensor més convincent». La biografia rememora des de l'etapa de formació del jove Keynes fins a les seves contribucions vitals a la reconstrucció del sistema econòmic internacional després de la Segona Guerra Mundial, passant per la seva relació amb el grup de Bloomsbury, la seva participació com a membre de la delegació britànica en el tractat de Versalles o les seves aportacions al gran debat sobre el sistema monetari internacional als anys 1920. L'autor, Robert Skidelsky, va néixer a Manxúria l'any 1939, en una família britànica d'origen rus. Va estudiar a Oxford, i és professor emèrit d'Economia Política a la Universitat de Warwick. El 1967 va publicar el seu primer llibre, *Politicians and the Slump*, basat en la seva tesi doctoral, on analitzava la manera com els polítics britànics s'havien enfrontat a la Gran Depressió. Això el va portar a estudiar les figures d'Oswald Mosley, en una biografia que va ser considerada massa condescendent, i de J.M. Keynes, que ha estat el gran tema de la seva vida. Políticament, va començar sent laborista, després va fundar el Partit Socialdemòcrata i, finalment, en ser nomenat par i ingressar a la Càmera dels Lords el 1992, va ser-hi portaveu del Partit Conservador, fins que el va abandonar el 2001 i va passar al grup mixt. ■

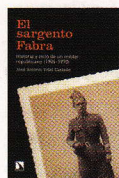

HISTÒRIA

Joan SERRALLONGA, Manuel SANTIRSO i Just CASAS
Vivir en guerra. La zona leal a la República (1936-1939)
 Edicions UAB, 2013, 253 p., 20 €

Els autors són tres professors d'història contemporània de la Universitat Autònoma de Barcelona que integren l'equip de recerca d'un projecte acadèmic definit com l'esforç per recuperar la memòria de les condicions de vida i de feina d'aquells que van viure la guerra civil espanyola en la zona lleial a la República. La pregunta que vol respondre el llibre és com es desenvolupa la vida quotidiana en una situació de guerra, on la vida de la gent no s'atura i cal resoldre les necessitats bàsiques de sempre, tant al front com, particularment, a la rereguarda. A l'Espanya lleial a la República, «la vida transcurria por cauces de angustiosa normalidad, a pesar de los persistentes estragos causados por la guerra». El llibre analitza, a la primera part, les condicions de vida durant la guerra civil: les condicions d'existència, l'emergència de quatre milions de refugiats de guerra, la perillosa «aventura» de

la subsistència diària i l'actitud d'irreductible resistència per part d'una població amb una consciència social ben definida i arrelada. La segona part es titula «El escenario de la vida en guerra» i destaca pel protagonisme que s'atorga, en el tractament de la informació, als mapes, tot seguint una «cartografia expressiva» de les grans qüestions analitzades. Finalment, el tercer capítol està dedicat als grans canvis experimentats pel món del treball, amb la inicial resposta revolucionària a la sublevació militar i els intents del govern de la República de reconduir la situació i recompondre una nova legitimitat capaç de fer front a una situació excepcional.

HISTÒRIA

José Antonio VIDAL CASTAÑO
El sargento Fabra. Historia y mito de un militar republicano
 Los Libros de la Catarata, 2012,
 365 p., 21€

El sergent Carlos Fabra Marín (Xella, 1904-París, 1970) va irrompre en la mitologia popular de la València republicana la nit del 29 de juliol de 1936 quan, pistola en mà, va sufocar la

rebel·lió dels oficials del quarter de Sapadors de Paterna, un fet que va ser determinant per al fracàs de la revolta militar a València. Aquesta actuació li valgué un reconeixement popular i oficial, així com un ràpid ascens en l'escalafó. Fabra aviat es convertí en home de confiança del totpoderós general Miaja, però això el va convertir en objecte de les intrigues polítiques, de forma que va patir un intent d'assassinat el 1938, fet que el va decidir a enviar la família a l'exili. Gairebé un any més tard, al març de 1939, ell mateix passà a França, quan Miaja decidí sumar-se al cop d'Estat de Casado contra Negrín. Establert a Narbona, el 1943 fou detingut per la policia del règim de Vichy i internat un temps al camp de concentració de Vernet d'Ariège. El 1947 va prendre part en la creació d'una organització guerrillera que volia infiltrar-se a l'interior d'Espanya. La seva vida va estar marcada, en els últims anys, per les dificultats econòmiques i de salut. La seva figura és reivindicada ara en aquesta biografia, fruit de la tesi doctoral de José Antonio Vidal Castaño, que hi ha dedicat els anys des que es va jubilar com a professor de secundària.